

Ezen kívül a felperes azzal érvel, hogy az alperes mindkét rész vonatkozásában megsértette a költségvetési rendelet 100. cikkének (2) bekezdését, nevezetesen az indokolási kötelezettséget azzal, hogy nem szolgáltatott elégséges indokot, illetve magyarázatot a felperes részére. Így különösen nem közölte vele megfelelően a kiválasztott ajánlat jellemzőit és viszonylagos előnyeit. Pusztán egy egyszerű formai kifogást tettek az ajánlattevő ajánlatával kapcsolatban valamennyi szempont vonatkozásában, valamint pontatlan megjegyzéseket közöltek vele, míg a nyertes ajánlattevők esetében csak azt jegyezték meg, hogy az ajánlatát jobb minőségűnek ítélték.

Harmadszor a felperes azzal érvel, hogy az alperes nem biztosította az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmódot, amikor meghívta őket helyiségeinek meglátogatása céljából, mivel ez az eljárás nem tette lehetővé, hogy a tisztességes versenyt azon ajánlattevővel szemben, aki végül elnyerte a szerződést.

Végül a felperes arra hivatkozik, hogy az alperes azzal, hogy a költségvetési rendelet 138. cikkében előírtaktól eltérő szempontokat használt, hogy olyan adatokat dolgozott fel, amelyeket maga a felperes az odaítélés céljából nem adott meg, továbbá hogy összekeverte a kiválasztási és az odaítélési szempontokat, és nem alkalmazott az ajánlat gazdasági előnyeire vonatkozó szempontot, megsértette a költségvetési rendelet 97. cikkét és a végrehajtási rendelet 138. cikkét.

(¹) HL 2009/S 217-312293

(²) Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 248., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 74. o.).

2010. szeptember 20-án benyújtott kereset — ClientEarth és társai kontra Bizottság

(T-449/10. sz. ügy)

(2010/C 346/90)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: ClientEarth (London, Egyesült Királyság), Transport & Environment (Brüsszel, Belgium), European Environmental Bureau (Brüsszel, Belgium) és BirdLife International (Cambridge, Egyesült Királyság) (képviselet: S. Hockman, QC)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg a 2010. július 20-i vitatott határozatot, az 1049/2001 rendelet (¹) 8. cikkének (3)

bekezdése szerinti kötelező elutasító választ, amellyel a Bizottság a felperesektől visszatartott meghatározott, környezeti információt tartalmazó dokumentumokat;

— a Törvényszék kötelezze a Bizottságot arra, hogy haladéktalanul és módosítások nélkül biztosítsa a hozzáférést a 2010. április 2-i kérelem és a 2009. június 8-i megerősítő kérelem általa végzett felülvizsgálata során meghatározott, valamennyi kért dokumentumhoz, kivéve azokat, amelyeket az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése szerinti abszolút hatályú kivétel véd; és

— a Törvényszék — eljárási szabályzatának 87. cikke alapján — az alperest kötelezze a felperes költségeinek — beleértve az esetleges beavatkozók költségeit is — viselésére;

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek jelen keresetükkel az EUMSZ 263. cikk alapján a Bizottság azon hallgatóságos határozatának megsemmisítését kérik, amellyel az elutasította a felperesek az üvegházhatású gázoknak a bioüzemanyagok előállítása által okozott kibocsátására vonatkozó környezeti információt tartalmazó, a 2009/28/EK irányelv (²) 19. cikkének (6) bekezdésében előírt jelentés elkészítése keretében a Bizottság által kidolgozott vagy a Bizottság birtokában lévő bizonyos dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmét.

A felperesek keresetük alátámasztására a következő jogalapokat terjesztik elő.

Először is, a felperesek azzal érvelnek, hogy a Bizottság megsértette az 1049/2001 rendelet 7. cikkének (3) bekezdését és 8. cikkének (2) bekezdését, mivel nem indokolta részletesen a 2010. április 27-én és 2010. június 29-én megadott meghosszabbításokra irányuló kérelmet.

Másodszor, a felperesek azzal érvelnek, hogy a Bizottság megsértette az 1049/2001 rendelet 7. cikkének (1) bekezdését és 8. cikkének (1) bekezdését, mivel nem indokolta részletesen az egyes dokumentumok visszatartását. 2010. július 20-án — a rendeletben előírt határidő lejártakor — a Bizottság megtagadta a fennmaradó dokumentumok közzétételét, és — a rendeletben és az ítélkezési gyakorlatban meghatározott követelménnyel ellentétben — nem indokolta részletesen visszatartásukat.

Harmadszor a felperesek azt állítják, hogy az alperes megsértette az 1049/2001 rendelet 4. cikkét, mivel nem végezte el az egyes dokumentumok tartalmának konkrét és egyedi vizsgálatát. 2010. július 20-án — a rendeletben előírt határidő lejártakor —, illetve azt megelőzően a Bizottság nem végezte el az egyes dokumentumok tartalmának konkrét és egyedi vizsgálatát, illetve ezt nem ismertette, továbbá nem határozta meg, hogy a dokumentumok vagy azoknak egy része kivételt képez-e azon általános szabály alól, amely szerint valamennyi dokumentumot hozzáférhetővé kell tenni.

Negyedszer a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság megsértette az 1049/2001 rendelet 7. és 8. cikkét, valamint az 1367/2006 rendelet⁽³⁾ 6. cikkét, mivel a kétszintű közigazgatási eljárás során nem teljesítette jogi kötelezettségeit. A felperesek előadják, hogy a Bizottság megtagadta a dokumentumok közzétételét, illetve nem hivatkozott az azok visszatartását igazoló kivételekre.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 45., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.)

⁽²⁾ A megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 140., 16. o.)

⁽³⁾ A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságban a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 264., 13. o.)

2010. október 1-jén benyújtott kereset — Timab Industries és CFPR kontra Európai Bizottság

(T-456/10. sz. ügy)

(2010/C 346/91)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: Timab Industries (Dinard, Franciaország) és Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (Saint-Malo, Franciaország) (képviselő: N. Lenoir ügyvéd)

Alperes: az Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- elsődlegesen semmisítse meg a határozatot;
- másodlagosan semmisítse meg a határozat 1. cikkelt annyiban, amennyiben az kijelenti, hogy a CFPR és a Timab részt vettek az eladási feltételekre és egy kompenzációs rendszerre vonatkozó jogellenes magatartásban;
- mindenesetre módosítsa a határozat 2. cikkét és csökkentse jelentősen a CFPR-rel és a Timabbal szemben egyetemlegesen kiszabott bírság összegét.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek elsődlegesen az EUMSZ 101. cikk és az Európai Gazdasági Térségről szóló Megállapodás (a továbbiakban: EGT-Megállapodás) 53. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/38866 „foszfáttartalmú takarmány”-ügy) 2010. július 20-án hozott C(2010) 5001 végleges bizottsági határozat megsemmisítését kérik, amely a foszfáttartalmú takarmány

európai piacán az eladási kvóták elosztására, az árak és az eladási feltételek összehangolására és a bizalmas üzleti információk cseréjére létrejött kartellre vonatkozik.

A felperesek keresetük alátámasztására nyolc jogalapra hivatkoznak, amelyek a következők:

- a védelemhez való jog, a jogos bizalom és a gondos ügyintézés elvének, valamint a 773/2004⁽¹⁾ rendelet és a kartellügyekben hozott határozatok elfogadása érdekében folytatott vitarendezési eljárások lefolytatásáról szóló közlemény⁽²⁾ megsértése azon okból, hogy a Bizottság a felperesekkel szemben azért szabott ki szankciót, mert kivonták magukat a 773/2004 rend 10a. cikkében előírt vitarendezés érdekében folytatott megbeszélések alól, mivel a Bizottság által a vitarendezési megbeszélések során rögzített valószínűsíthető bírságösszeget a Bizottság a továbbiakban 25 %-kal növelte volna, miközben egyrészt a valószínűsíthető, hogy bírságösszeg a vitarendezési eljárásban való részvétel elutasítását követően nem fog 10 %-kal többel növekedni, másrészt pedig a jogsértés időtartama 60 %-kal csökkent;
- az indoklás nem megfelelő volta, illetve ellentmondásos jellege, valamint a védelemhez való jog és a bizonyítási teher megsértése azáltal, hogy a Bizottság azon magatartásokat is betudta a felpereseknek, amelyekben nem vettek részt, miközben a Bizottság nem rendelkezett bizonyítékkal arra nézve, hogy e magatartásokban részt vettek volna;
- a szigorúbb szankciókat tartalmazó jogszabályok visszaható hatálya tilalma és a jogos bizalom elvének megsértése, mivel a Bizottság a bírság összegét a 2006. évi iránymutatás⁽³⁾ alkalmazásával határozta meg, miközben a felpereseknek betudott jogsértés ezen iránymutatás közzétételét megelőzően történt; a 2006. évi iránymutatás visszaható hatályú alkalmazása növelte a bírság összegét;
- a 1/2003 rendelet⁽⁴⁾ 23. cikkének, az arányosság, a büntetések egyéniesítése és az egyenlő bánásmód elvének megsértése, mivel a kiszabott bírság nem tükrözte sem a magatartás időtartamát, sem a kifogásolt magatartás súlyát;
- a felperesekkel szemben kifogásolt magatartás súlyával kapcsolatos nyilvánvaló értékelési hiba, valamint az egyenlő bánásmód, az arányosság és a büntetések egyéniesítése elvének megsértése a bírság alapösszegének megállapítása során, mivel a Bizottság nem vette figyelembe, hogy a jogsértés nem fejtett ki jelentős hatást, és azt a tényt, hogy a Timab kisebb mértékben vett részt a kartellben, mint a többi résztvevő;
- értékelési hiba, valamint az egyenlő bánásmód és a büntetések egyéniesítése elvének megsértése, mivel a Bizottság nem vett figyelembe egyetlen enyhítő körülményt sem, annak ellenére, hogy a felperesek egy másik kartell résztvevőjétől függttek, és hogy a Timab versenyszerű magatartást tanúsított;
- a védelemhez való jog, az egyenlő bánásmód elvének, és az engedékenységi közlemény⁽⁵⁾ megsértése, azzal, hogy a Bizottság a felperesekkel szemben kiszabott bírságot a fenti közlemény címén még a vitarendezési eljárás során csökkentette, miközben ezt az összeget sokkal jelentősebben csökkenthette volna, miután a felperesek kivonultak a vitarendezési megbeszélésekről;